

Kenia, waar schoolmeisjes weer moeders worden en jongens weer krjggers

16-17

© Jost Bastmeijer

=WAT.ALS
(Excel;IN
("desoep");
DRAAIT(?))
Hoe 15.841
coronagevallen
onvermeld bleven

14

De Amerikaanse droom volgens Andy Warhol

DS2

Regering-De Croo duwt meteen nationale verstrenging door

CORONAMAATREGELEN De federale regering maakt een statement met strengere coronamaatregelen, waaronder een sluitingsuur voor de cafés om 23 uur. 'We zijn het allemaal beu. Maar als we de regels niet naleven, wordt het nog strenger.'

'De situatie in ons land is zorgelijk en heel ernstig. We moeten er alles aan doen om de versnelling van het virus te stoppen.' Met die boodschap gaf premier Alexander De Croo (Open VLD) gisteren na het Overlegcomité de aanzet voor een reeks stevige nationale verstrengingen. Die gaan nu vrijdag in en blijven minstens een maand, tot 9 november, van kracht.

Het maximale aantal nieuwe contacten – lees: aan wie u bijvoorbeeld een kus mag geven – wordt teruggebracht van vijf naar drie per maand. Thuis kunt u daarnaast nog maximaal vier personen uitnodigen, zolang u de afstandsregels respecteert. Vooral de cafés zijn het kind van de rekening, met een algemeen sluitingsuur om 23 uur en een maximum van 4 personen per tafel, met uitzondering van gezinsleden die onder één dak wonen.

Zowel De Croo als de nieuwe minister van Volksgezondheid Frank Vandenbroucke (SPA) gaf

daarbij meermaals aan dat ze 'weten dat de mensen het moe zijn' en dat de cafés 'een gevoelig punt' zijn. 'Maar we moeten vaststellen dat de cafés toch wel echte hotspots van besmettingen zijn. Daar moeten we wataan doen.' Horreca Vlaanderen sprak gisterenavond al van 'een zware mokerslag' en vraagt extra financiële steun.

Hotspots of niet?

Opvallend: viroloog Steven Van Gucht (Sciensano) betwijfelt of de cafés wel 'echte hotspots' zijn. 'In Brussel bleken veel patiënten de laatste veertien dagen op café of restaurant te zijn geweest. Dat is een eigen leven gaan leiden', zegt hij. 'Het is niet omdat mensen op café of restaurant geweest zijn, dat de besmetting daar ook plaatsvond. Als er duidelijke hotspots zijn, dan zijn dat families en verwante gezinnen. Om daar besmettingen te voorkomen, is het belangrijk om goed te communiceren en te sensibiliseren.'

Uiteraard moet het virus wel ergens de familie binnengekomen zijn, en daarbij spelen ook de cafés mogelijk een rol.

Hoe dan ook laat de regering-De Croo zich een week na de eedaflegging meteen gelden met een gevoe-

'Het is niet omdat mensen op café geweest zijn, dat de besmetting daar ook plaatsvond'

Steven Van Gucht
Sciensano

lige en gedurfde beslissing. Onder meer de Vlaamse regering was een bijzonder koude minnaar van een nieuwe nationale verstrenging en zag liever een reeks toegespitste lokale verstrengingen, zoals in Brussel. Toch duwde de nieuwe federale regering door. 'De cafés

sluiten in één stad en openlaten in een andere stad is een slecht idee', benadrukte Vandenbroucke.

Het kon zelfs nog strenger. Dat de restaurants wel de dans ontspringen en dat daar nog altijd tafeltjes van tien personen mogelijk zijn, komt doordat de Vlaamse regering op de rem ging staan. Een beslissing die ook Vandenbroucke nu weliswaar verdedigt. 'Op café staan de mensen snel dichterbij elkaar en nemen ze het minder nauw met de hygiëne', zegt zijn woordvoerder.

'Klaplopers' aanpakken

De regeringen laten ook de spierballen rollen en kondigden een strengere handhaving aan. 'We zien veel goede leerlingen, maar hier en daar ook klaplopers die manifest de regels overtreden', zei Vlaams minister-president Jan Jambon (N-VA).

De Vlaamse regering stuurde al een oproep naar de lokale burgemeesters om strenger te controleren in de cafés. Op federaal niveau is het nog onduidelijk welke maat-

regelen de nieuwe minister van Binnenlandse Zaken, Annelies Verlinde (CD&V), wil nemen.

Hoe dan ook is het laatste woord over de corona-aanpak nog niet gezegd. De regering belooft de coronabarometer zo snel mogelijk in te voeren en ook de adviesraad Celeval wordt straks, onder coronacommissaris Pedro Facon, opnieuw door elkaar geschud. De knopen worden voortaan ook doorgehakt door het Overlegcomité en niet langer door de Nationale Veiligheidsraad.

De regering geeft ook aan dat de provinciegouverneurs strengere maatregelen kunnen nemen waar nodig. Onder meer in Brussel komt de provinciale crisisscel vanmorgen al samen. 'Alles ligt op tafel', zei Brussels minister-president Rudi Vervoort (PS) al op VRT. 'Een sluitingsuur of een sluiting, puntaan de lijn.'

Dries De Smet, Simon Andries

► Blz. 2-3 berichtgeving.

'Thuis, op een plek waar ik me veilig zou moeten voelen, bleek het veel moeilijker mijn grenzen te stellen'

Anthonia Rochus,
slachtoffer van
partner geweld

6

Waals en Brussels contactonderzoek loopt duizenden telefoons achter

TRACING De forse toename van het aantal coronabesmettingen heeft het Waalse en Brusselse contactonderzoek in snelheid gepakt. Beide regio's hebben een stevige achterstand opgelopen in het aantal telefoons dat de onderzoekers moeten doen naar patiënten en hun contacten.

Uit cijfers van zondag, die De Standaard kon inkijken, blijkt

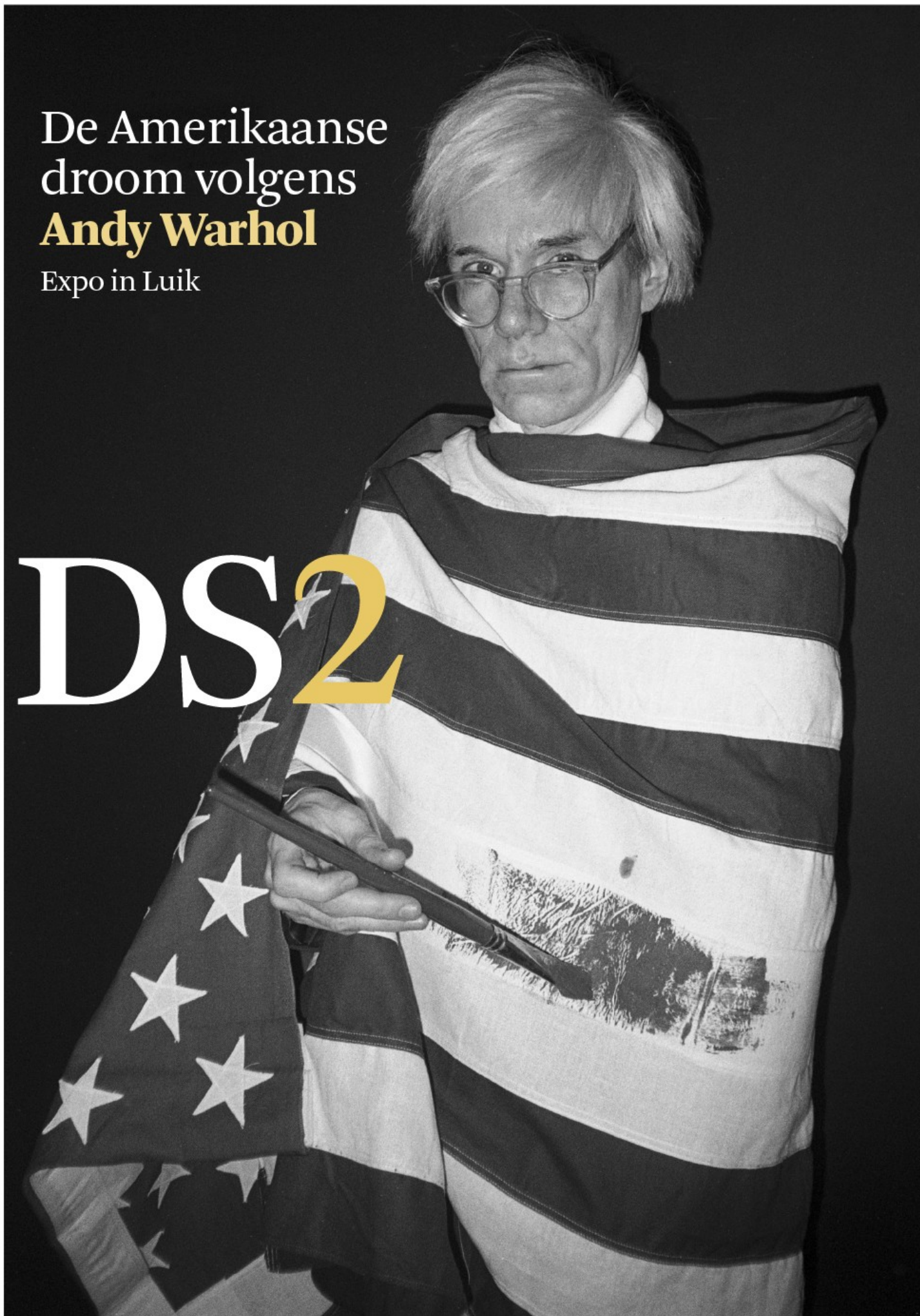
dat de contactonderzoekers van het Waals Gewest nog geen 30 procent van hun telefoons afgewerkt hebben. Amper 378 van de 2.349 besmette mensen werden bereikt, en slechts 1.026 van de 2.734 contacten van die besmette mensen. De cijfers van maandag tonen een betere situatie, maar ook toen werd niet de helft van de telefoons afgewerkt. Brussel kampt met hetzelfde

probleem, zij het in iets mindere mate. Het kabinet van de Waalse minister van Gezondheid, Christie Morreale (PS), wijt de moeilijkheden aan de software van de callcenters, maar bevestigt ook dat er een inhaalbeweging nodig is: er worden meer onderzoekers ingeschakeld. (vhn)

► Blz. 9 berichtgeving.

De Amerikaanse
droom volgens
Andy Warhol
Expo in Luik

DS²

Marilyn Monroe, 1967. © www.bridgemanimages.com

De droomfabriek van Andy Warhol landt in Luik

RECENSIE EXPO *Warhol, the American dream factory* geeft een snelle, flitsende, maar toch grondige samenvatting van Andy Warhols leven en werk én van de tijd waarin het poparticoon leefde.

Warhol, the American dream factory
Nog tot 28 februari
2021, Musée de la
Boverie, Luik
★★★★★

Met alleen een diploma grafische vormgeving op zak arriveerde de jonge Andrew Warhola in 1949 in New York. De zoon van Slovaakse migranten was vast van plan de Amerikaanse droom na te jagen. In vier decennia groeide hij uit tot Andy Warhol, paus van de popart, ultieme belichaming en uiteindelijk zelfs karikatuur

van de Amerikaanse droom. Zonder te willen oordelen toonde hij de opgang van de consumptiemaatschappij, waar hij zichzelf en zijn kunst vol overgave in stortte. In een blitse scenografie plaatst de tentoonstelling in Musée de la Boverie in Luik Warhols leven en werk tegen een achtergrond van veertig jaar Amerikaanse geschiedenis. De expo leest als een flashy biografie, probeert duidelijk een publiek van newbies tot beslagen liefhebbers te behagen en slaagt daar nog in ook.

Kort na zijn aankomst in New York haalde Warhol(a) al zijn eerste commerciële opdracht als tekenaar binnen: hij illustreerde een artikel in *Glamour*, met de toepasselijke titel 'Success is a job in New York'. Andere belangrijke modemagazines, platenfirma's en uitgeverijen volgden. Hij onderzocht uiteenlopende technieken en dragers en beseft hoe het banaalste onderwerp bron van creativiteit kan zijn. De expo toont een collectie van de vroege werken, waarvan sommige nooit eerder zijn getoond, tegen een tijdlijn van de maatschappelijke gebeurtenissen van het decennium. Zo, chronologisch en goed gedocumenteerd, loopt ze verder tot in 1987, het jaar waarin de kunstenaar stierf.

Expo met soundtrack

In de jaren 60 stelde Warhol zich niet langer ten dienste van de Amerikaanse droom, maar ging hij achter zijn eigen droom aan. De tijdlijn toont de Cubaanse raketerisis, de moord op JFK, de burgerrechten- en homobeweging, de seksuele revolutie. Intussen bereikte de consumptiemaatschappij een hoogtepunt en Warhol toonde ze in haar volle glorie. Het zijn de jaren van de iconi-

sche reeksen: blikken Campbell's Soup, dozen Brillo-zeep, Marilyn Monroe, roze koeien: La Boverie haalt een selectie van zijn bekendste werken uit musea en privécollecties.

De expo haalt alle troeven uit de kast om je de sfeer van het tijdperk te laten proeven. Met de veelkleurige Marilynreeks nog op het netvlies loop je zowaar Warhols legendarische atelier The Factory in. Net als de echte Factory is de ruimte behangen met zilverpapier. Er staan spots, een camera, de onderkant van een paspoort. De zilveren wanden tonen foto's van de beroemdheden uit Warhols entourage, projecties en setbeelden van zijn eerste filmexperimenten, de platenhoes met de banaan. Door de speakers hoor je The Rolling Stones en – uiteraard – The Velvet Underground.

De expo probeert duidelijk een publiek van newbies tot beslagen liefhebbers te behagen en slaagt daar nog in ook

In 1968 schoot de radicale feministe Valerie Solanas Warhol neer: een keerpunt in zijn leven en werk. Voor de kunstenaar begonnen de jaren 70 twee jaar te vroeg. De Pentagon Papers onthulden de leugens van de regering-Johnson over de Vietnamoorlog. Watergate betekende de ondergang van Nixon. De stad New York ging failliet. De politieke crisissen hadden hun weerslag op de kunstscene. Nieuwe avant-gardebewegingen ontstonden, zoals punk,

hiphop en streetart, die in de jaren 80 tot volle bloei zouden komen. Warhol leek intussen de andere kant op te gaan: The Factory verhuisde, werd The Office en kreeg het elan van een echt bedrijf, met afdelingen die zich aan verscheidene facetten van zijn activiteiten wijdde, zoals prints, schilderijen, films en commerciële projecten.

De bezoeker rolt de *seventies* in via een kleine ruimte die met beeld, muziek en licht een impressie geeft van nachtclub Studio 54, waar Warhol graag uithing. Verderop hangt een aantal grote portretten en een kleine, maar fijne selectie uit *Ladies and gentlemen*, een portrettenreeks op klein formaat die hij maakte van transvrouwen en dragqueens. De artistieke blikvanger in dit hoofdstuk is ongetwijfeld de ironische reeks Mao-portretten: icoon van het communisme, door het icoon van de popart tot toppunt van kapitalistisch geproduceerde kunst gekroond.

Basquiat en Haring

In de jaren 80 hing de aids-epidemie als een schaduw over New York. Ook Warhol zag overal rond zich vrienden sterven. Tijdens dit decennium bereikte de koning van de popart de grenzen van zijn kunst: er was nauwelijks iets wat hij nog niet had gedaan. Tijd om de fakkel door te geven? Hij werkte samen met jonge goden zoals Jean-Michel Basquiat en Keith Haring. De expo toont metershoge foto's van de oudere kunstenaar met zijn poulains, en een selectie van de werken die ze samen maakten, twee handtekeningen op één doek. In 1987 overleed de 58-jarige Warhol tijdens een routine-operatie.

Ines Minten

Dozen Brillo-zeep. © Jose Manuel Costa Alves